

میز مشاوره، هر شب در حاشیه تجمع خیابانی مهرآباد برپاست

مشاوره جهادی در محله

عیدگاه

زیاد استرسی نداشتن مانع می شود که به مراکز مشاوره مراجعه کنند. برکردن این خلأ، انگیزه اصلی مابرای راه اندازی این طرح بود. علاوه بر آسیب شناسی میدانی، درخواست فعالان اجتماع شبانه این محدوده هم باعث شد این محله را جزو اولویت های خدمت رسانی خود قرار بدهیم. عمده مسائلی که در این مشاوره ها ارائه می شود مربوط به مسائل خانواده، تربیت فرزند، مشاوره تحصیلی، شغلی و فردی است.

● فرصتی برای اهالی محله

معصومه یکی از بانوانی است که از میز مشاوره استفاده کرده است و توانسته گره های ذهنی خود را درباره مسئله ای که داشته باز کند. او به مامی گوید: دو فرزند دارم که یکی نوجوان است و دیگری سه چهار سال بیشتر ندارد. بعضی وقت ها ارتباط با فرزندم که در سنین مختلف قرار دارند، باعث رنجش خاطر می شود و نمی دانم چکار باید انجام بدهم که درست باشد. استفاده از مشاوره رایگان برای من که دوست دارم از نظریک فرد متخصص استفاده کنم، فرصت خوبی است.

خانم دیگری که در نوبت مشاوره حضور دارد، به ما می گوید: هزینه های مشاوره در کلینیک ها زیاد است. اینجا به رایگان از مشاوره تخصصی استفاده می کنیم و دیگر نیازی نیست هزینه زیادی برای این کار بپردازیم. در این مدت، هر وقت مسئله ای ذهنم را مشغول کرده است، سعی کرده ام از مشاوره ای که اینجا می آید، کمک بگیرم.

به سراغ مدیر گروه جهادی مشاوره می رویم. اکرم سادات سیدی که بیش از ۱۰ سال است سابقه مشاوره و مدیریت دارد، درباره این میز تخصصی می گوید: گروه تخصصی مشاوران سرو تشکلی جهادی با مجوز استانداری خراسان رضوی است که از ابتدای تشکیل اجتماعات خیابانی در بیشتر مناطق مشهد مشغول خدمت رسانی شد و تا امروز هم فعالیتش ادامه دارد. تیم گروه مشاوره پس از بررسی به محله مهرآباد و تجمعات این محله نیز اعزام شد. تیم مشاوره چهار نفره ای که به صورت چرخشی در این مکان حاضر می شود.

سیدی دلیل انتخاب این محله را این گونه بیان می کند: بسیاری از ساکنان محلات کم برخوردار به خدمات مشاوره ای در مسائل مختلف مثل ازدواج و تحصیل و شغل نیاز دارند، اما هزینه های

مریم دهقان ایک گوشه از این سنگر خیابانی که از همان شب های نخست جنگ تحمیلی سوم، در ابتدای محله مهرآباد شکل گرفت، مردمی ایستاده اند که یک دستشان پرچم سه رنگ کشورمان را گرفته اند و دست دیگرشان مشیت شده است و همراه با مداح، شعار مرگ بر آمریکا و مرگ بر اسرائیل سر می دهند. سوی دیگر این تجمعات، رنگ و بوی دیگری دارد. دو مرد در دو طرف میز نشسته اند و مشغول گفت و گو هستند. روی میز، تابلو کوچکی به چشم می خورد که روی آن نوشته شده: «گروه جهادی مشاوره سرو».

● استقبال مردم از میز مشاوره

اعظم صفری که ۳۹ سال است در محله مهرآباد زندگی می کند و یک پای اصلی برگزاری تجمع خیابانی در این نقطه از مهرآباد است، می گوید: از همان روزهای اول که رهبرمان فرمان دادند، این تجمع مردمی با کمک هم محله ای ها در ابتدای خیابان مهرآباد برپا شد. غرفه مشاوره هم یکی از برنامه هایی بود که حدود چهار ماه پیش به اینجا اضافه شد. به گفته صفری، تقریباً هر شب این میز با حضور چند مشاور در حوزه خانواده و مسائل تربیتی برپا می شود و یکی از اعضای تیم مشاوره سرو با مدیریت اکرم سادات سیدی به این محله می آید. خوشبختانه مردم از این غرفه استقبال کرده اند، به طوری که اگر یک شب، مشاور نیاید مردم سراغش را می گیرند.

کاراته کار خردسال محله شهیدرستمی به تازگی در مسابقات کشوری مقام دوم را کسب کرد

درخشش «اعجوبه باشگاه»

امید محله

همان جلسه اول از ورزش و فضای باشگاه خیلی خوشم آمد.

● چه چیزی در این رشته بیشتر از ووشو برای جذابیت داشت؟

این رشته فقط ضربه زدن نیست و باید در آن تکنیک های مختلف را هم یادگیری. تمرین های کاراته برایم هیجان انگیزتر بود و احساس می کردم می توانم نکات بیشتری یاد بگیرم. برای همین تصمیم گرفتم ووشو را ادامه دهم و دای دورا جدی تر دنبال کنم.

● چند وقت است کاراته کار می کنی؟

حدود سه ماه است که دای دو کار می کنم و هفته ای سه روز به باشگاه می آیم. در همین مدت کوتاه، مربی هایم چند بار به من گفته اند که در این رشته استعداد دارم. اول فکر می کردم فقط برای اینکه من را تشویق کنند، این حرف را می زنند!

سحر نیکو عقیده ۱۳ ساله ماه پیشتر از روزی که حسین جامی پایه باشگاه المپیک محله شهیدرستمی گذاشت، نمی گذرد. مبارز متولد سال ۱۳۹۵ که تا پیش از آن، تجربه یک سال تمرین و ووشو حتی کسب مقام استانی در این رشته را داشت، اما حالا مسیرش را در کاراته دای دو دنبال می کند. شاید خودش هم تصور نمی کرد تنها چند ماه بعد، سوار بر اتوبوس راهی تهران شود و در میان ورزشکاران یک مسابقه کشوری، به عنوان کوچک ترین شرکت کننده روی تاتامی برو و با مدال نقره برگردد. مدالی که برای خودش هم باور نکردنی بود و حالا باعث شده است هم تیمی هایش «اعجوبه باشگاه» صدایش بزنند.

● ورزش رزمی را با چه رشته ای شروع کردی؟

ورزش را با فوتبال شروع کردم اما همیشه فیلم های رزمی را تماشا می کردم. وقتی خانواده ام دیدند به ورزش های رزمی علاقه دارم، من را در یک کلاس ووشو نزدیک خانه ثبت نام کردند. حدود یک سال پیش ووشو را شروع کردم و چند ماه بعد توانستم در مسابقات استانی این رشته مقام اول رایه دست بیاورم. تجربه خوبی بود و از ووشو هم خیلی چیزها یاد گرفتم، اما بعد از مدتی با کاراته دای دو آشنا شدم.

● کجا با ورزش کاراته آشنا شدی؟

یکی از دوستانم به باشگاه خیابان محمدآباد می رفت و همیشه از کاراته دای دو تعریف می کرد. یک روز با او به باشگاه رفتم تا تمرینش را ببینم.

● چه زمانی متوجه شدی که مربی هایت واقعا به استعدادت باور دارند؟

وقتی به من گفتند برای مسابقات کشوری ثبت نامم کرده اند. مسابقات شهریور ماه در تهران برگزار می شد و قرار بود من هم همراه تیم به مسابقه بروم. آن موقع فهمیدم مربی هایم واقعا به من اعتماد دارند که با وجود سه ماه تمرین، من را برای چنین مسابقه ای انتخاب کرده اند.

● وقتی فهمیدی قرار است در مسابقات کشوری شرکت کنی، چه حسی داشتی؟

خیلی استرس پیدا کردم. حتی یک بار تصمیم گرفتم اصلا به مسابقه نروم، چون فکر می کردم هنوز خیلی کم تمرین کرده ام. اما خانواده و مربی هایم خیلی تشویقم کردند و گفتند می توانم از پیشش بر بیایم.

● از اولین تجربه ات در مسابقات کشوری بگو.

این مسابقات، بیست و هشتمین دوره مسابقات قهرمانی کشور در سبک کاراته دای دو بود که در تهران برگزار شد. اولین مسابقه کشوری بود که در آن شرکت می کردم و استرس زیادی داشتم. وقتی به تهران رسیدیم، گفتند من کم سن ترین شرکت کننده مسابقات هستم. همین موضوع باعث شد با همه وجود تلاش کنم و در نهایت مقام دوم رایه دست آوردم.

● مربی هایت چه نقشی در پیشرفت داشته اند؟

مربی هایم مهدی شفیع پور و امین سیستانی نژاد هستند و من هر دو را خیلی دوست دارم و الگوی خودم می دانم. بعضی وقت ها ما را خیلی تشویق می کنند و بعضی وقت ها هم سخت می گیرند، اما فکر می کنم هر دو لازم است. اگر فقط تشویق کنند شاید نتوانیم اشتباهاتمان را بفهمیم و اگر هم فقط سخت بگیرند انگیزه مان کم می شود.